

ב) שאו את ראש. לארמא דגליהון על פלא. תא חזי, האי בירא מנחה אקרי, כמה דאת אמר (בראשית מג יא) והורידו לאיש מנחה. תחברון מנחה בבבצלה, דגרמתון דיסתלק מינה, פד נחתו ההוא צדיק למצרים. ורא היא תורה שבעל פה, ואקרי באר, דכתיב (דברים א ה) הואיל משה באר. ואית בה שית סדרין. בגין כן שית דרגין יסתליק, מאן דיתעסק בה.

להרים דגלם על הכל. בא וראה, הבאר הזו נקראת מנחה, כמו שנאמר (בראשית מג) והורידו לאיש מנחה. תחברון מנחה לבעלה, שגרתם שיסתלק ממנה, כשהורידו את הצדיק ההוא למצרים. וזוהי תורה שבעל פה, ונקראת באר, שכתוב (דברים א) הואיל משה באר. ויש בה ששה סדרים. משום כן תעלה שש דרגות מי שיתעסק בה.

הרא הוא דכתיב, וממדבר מתנה. מאי מדבר, כמה דאת אמר (שה"ש ד ג) ומדברך נאנה. מתנה, גרים לצדיק, דיהיב ליה מתנה. וממתנה נחליאל, אלין נחלין עילאין, נצח והוד. ומנחליאל במות, דא אסתלקותא לאתרא דמלכא שארי. ומבמות הגיא אשר בשדה מואב, דא יצחק, דיתיב בההוא שדה. דכתיב (בראשית כד סג) ויצא יצחק לשוח בשדה. ומההוא שדה איתער עליהון דינא, עד דיתבו בגיא. ראש הפסגה, דא אברהם, רישא דעלמא.

זהו שכתוב וממדבר מתנה. מה זה מדבר? כמו שנאמר ומדברך נאנה. מתנה, גורם לצדיק שנותן לו מתנה. וממתנה נחליאל - אלו הנחלים העליונים, נצח והוד. ומנחליאל במות - זו ההסתלקות למקום שהמלך שורה. ומבמות הגיא אשר בשדה מואב - זה יצחק שישב באותו שדה, שכתוב (בראשית כד) ויצא יצחק לשוח בשדה. ומאותו שדה התעורר עליהם הדין, עד שישבו בגיא. ראש הפסגה - זה אברהם, הראש של כלם.

ותא חזי, פד נחת יוסף למצרים, חזא (דף טו ע"ב) יעקב בחכמה, ורמז לון דיתחון תמן למנחה, דתהוי מגינה עליהון בגלותא. ובהאי מנחה, שית סטרין פלילין. מעט צרי ומעט דבש.

ובא ראה, כשיירד יוסף למצרים, ראה יעקב בחכמה, ורמז להם שיורידו לשם המנחה, שתהיה מגנה עליהם בגלות. ובמנחה הזו ששה צדדים כלולים. מעט צרי ומעט דבש.

מאי טעמא מעט מעט. תא חזי, פד בני נשא לא אתפשרון עובדיהון לעילא, כדין סטרא דימינא אתרפויא, ושליט שמאלא, ועל דא מעט צרי ומעט דבש, (דאתמר) דא תמר, דאסתלק דכורא מן נוקבא, וכדין מעט דבש. נכאת, כמה דאת אמר (מ"ב ב יג) ויראם את כל בית נכתה. ולט בטנים ושקדים, הא שיתא דרגין הכא, דכלילין בהאי מנחה.

מה הטעם מעט מעט? בא וראה, כשבני אדם אין מעשיהם פשרים למעלה, אז צד הימין מתרפה, ושולט השמאל, ועל זה (בראשית מג) מעט צרי ומעט דבש, זה תמר, שמסתלק הזכר מהנוקבה, ואז מעט מעט. נכאת, כמו שנאמר (מ"ב ב) ויראם את כל בית נכתה. (בראשית מג) ולט בטנים ושקדים - הרי שש דרגות כאן שכלולות במנחה הזו.